

Imidlertid var Regeringens Stilling jo den, at man ikke kunde gaa til at paabegynde Opførelsen af et nyt, stort Fællessygehus, idet man mente, at Udgifterne dertil vilde blive alt for store, og i Folketinget naaede man jo efter meget lange Forhandlinger dertil, at man sluttede sig til det Forslag, Regeringen havde fremsat, og som det ærede Medlem, der talte før mig, nys har skildret, dog med nogen Nedsættelse af Bekostningerne. Men at tilvejebringe denne Enighed eller den fornødne Tilslutning i Folketinget tog saa lang Tid, at Sagen først kom op til dette Ting i Samlingens sidste Dage, og det viste sig, som allerede fremhævet, at et Flertal i det Udvalg, der fik med Sagen at gøre, ikke mente i den korte Tid, der var levnet, at kunne tage Beslutning om at indrette Hospitalet saaledes som foreslaaet af Forsvarsministeren, og der blev gjort den Henstilling til Ministeren, om han ikke vilde forberede Opførelsen af et Marinehospital ved Tagensvej. Hos det Flertal, som rettede denne Henstilling, var Mening en jo den, at hvis der blev opført et Marinehospital derude, skulde der senere i Forbindelse dermed opføres et Hospital for Hæren, saaledes at man alligevel fik det hele samlet der. Nu er der, som det ærede Medlem udtalte, i Bemærkningerne til det foreliggende Lovforslag gjort opmærksom paa, at Pladsen derude ikke egner sig dertil, idet den i sin Tid med Kommunen afsluttede Kontrakt har medført, at et Bælte skal henligge ubebygget. Der staar i Motiverne, at det er paa tværs af Pladsen, idet ærede Medlem mente, at det var paa langs. Det kommer jo an paa, hvorledes man stiller sig derude og ser paa Pladsen. Staar man paa Vejen og ser ind paa Pladsen, vil man sige, at det er paa tværs, fordi Bæltet ligger ovre bagved. Ser man derimod hen til Pladsens Form, kan man gerne sige, at det er paa langs, idet det gaar langs med den længste Side af Pladsen. Imidlertid er jeg enig med det ærede Medlem i, at der trods denne Indskrænkning vil være god Plads til at bygge Marinehospitalet, det er der ingen Tvivl om, (men om der vil være Plads til ogsaa at opføre et Hospital for Hæren paa den samme Plads, naar der skulde tages tilstrækkeligt Hensyn til at skaffe det fornødne Lys og Luft, her jeg ikke sikker paa. Der har i alt Fald fra sagkyndig Side været gjort Indvendinger derimod, og Resultatet er jo da altsaa blevet, at Ministeren har ment, at det ikke vilde være rigtig at opføre Hospi-

talet derude, men er vendt tilbage til Pladsen ved det gamle Søkvæsthus. Imidlertid er der sket den Forandring, at det i Aar ikke foreslaas at ombygge en af Fløjene i det gamle Hus, men derimod at opføre et helt nyt Hospital. Jeg for mit Vedkommende mener, at Planen har vundet betydeligt fra i Fjor derved. Ganske vist vil det nye Hospital, som opføres paa den Grund, blive noget dyrere, end det, der i Fjor var Tale om at indrette, vilde blive. Fra Ministerens Forslag i Fjor og til Forslaget i Aar er der en Forskel, dog kun paa 30,000 Kr. Men Folketinget nedsatte jo Bevillingen noget, saa at Forskellen mellem Udgifterne ifølge det Forslag, der kom til os i Fjor, og det Forslag, der nu foreligger, er et halvt Hundredetusinde Kroner. Jeg tror imidlertid, at denne Merudgift meget vel kan forsvares derved, at man faar et Sygehus, som er helt nyt, og som er opført saaledes, at man maa forudsætte, at det tilfredsstillende alle Nutidens rimelige Fordringer. Det ærede Medlem sagde, at Pladsen ved Søkvæsthuset var ikke saa god, som den vilde have været ude ved Tagensvej, idet der i Nærheden er snævre Gader, og Pladsen overhovedet er mere indskrænket. Men det forekommer mig, at naar man ser paa Planen for det nye Hospitals Beliggenhed, maa man sige, at det kommer til at ligge meget godt og faar sine Sygestuer heldigt indrettede, og at der vil være baade tilstrækkeligt Lys og Luft til Sygehuset. Jeg tror derfor, at dette Lovforslag ubetinget maa anbefales, men jeg vil tilføje det samme, som det ærede Medlem føjede til, at for mig vil det være af afgørende Betydning, at man dermed er ude over de væsentligste Udgifter i længere Tid til dette Formaal. Der er jo den Fordel ved nu at rykke disse syge bort fra Garnisonssygehuset, at der derved ikke blot bliver ordentlig Plads til dem, der er tilbage, men at der ogsaa bliver Plads til, at man delvis og efterhaanden kan istandsætte det gamle Sygehus. Dersom man kan faa, hvad jeg ogsaa haaber, en tilfredsstillende Erklæring fra den højtærede Minister om, at en saadan Istandsættelse vil kunne iværksættes uden nogen stor Udgift, og at det gamle Garnisonssygehus, naar det saaledes er istandsat, i en længere Aarrække vil kunne være fyldestgørende, saaledes at man ikke i nogen nær Fremtid behøver at komme tilbage til Tanken om at opføre et stort nyt Garnisonssygehus, saa forekommer det mig, at den Afgørelse, der nu forelig-